

गणा अनेके इतिच्छेदः ॥ १ ॥ २ ॥ अंतर्धानवधं अंतर्धानशक्तेर्नाशं ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ हरीन्वानरान् अभ्यवहास्यत् आवेष्टितवान् ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ आनर्छत् अपीडयत् ॥ १२ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ततो निविशमानां स्तान्सैनिकान् रावणानुगाः ॥ अभिजग्मुर्गणानेके पिशाचक्षुद्ररक्षसां ॥ १ ॥ पर्वणः पतनोजंभः खरः क्रोधवशो हरिः ॥
 प्ररुजश्चारुजश्चैव प्रघसश्चैव मादयः ॥ २ ॥ ततो भिपततां तेषामदृश्यानां दुरात्मनां ॥ अंतर्धानवधं तज्ज्ञश्चकार सविभीषणः ॥ ३ ॥ ते दृश्यमाना हरिभिर्बलिभिः
 दूरपातिभिः ॥ निहताः सर्वशो राजन्महीजग्मुर्गता सवः ॥ ४ ॥ अमृष्यमाणः सबलो रावणो निर्ययावथ ॥ राक्षसानां बलैर्घोरैः पिशाचानां च संवृतः ॥ ५ ॥
 युद्धशास्त्रविधानज्ञ उशना इव चापरः ॥ व्यूहचौशनसं व्यूहं हरीन् अभ्यवहारयत् ॥ ६ ॥ राघवस्तु विनिर्यातं व्यूहानीकं दशाननं ॥ बार्हस्पत्यं विधिरुत्वा प्रत्यव्यूह
 निशाचरं ॥ ७ ॥ समेत्य युयुधे तत्र ततो रामेण रावणः ॥ युयुधेलक्ष्मणश्चापितथैवेंद्रजिता सह ॥ ८ ॥ विरूपाक्षेण सुग्रीवस्तारेण च निखर्वटः ॥ तुंडेन च नलस्तत्र
 पटुशः पनसेन च ॥ ९ ॥ विषट्कं यंहियो मेने ससतेन समेयिवान् ॥ युयुधे युद्धवेलायां स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ १० ॥ ससंप्रहारो वदधे भीरूणां भयवर्धनः ॥ लोम
 संहर्षणो घोरः पुरा देवासुरेयथा ॥ ११ ॥ रावणो राममानर्छच्छक्तिशूलासिदृष्टिभिः ॥ निशितैरायसैस्तीक्ष्णैरावणं चापिराघवः ॥ १२ ॥ तथैवेंद्रजितं यत्तं लक्ष्म
 णो मर्मभेदिभिः ॥ इंद्रजिच्चापिसौ मित्रि विभेदबहुभिः शरैः ॥ १३ ॥ विभीषणः प्रहस्तं च प्रहस्तश्च विभीषणं ॥ खगपत्रैः शरैस्तीक्ष्णैरभ्यवर्षद् द्रुतव्यथः ॥ १४ ॥
 तेषां बलवता मासीन् महास्त्राणां समागमः ॥ विव्यथुः सकला येन त्रयो लोकाश्चराचराः ॥ १५ ॥ इति श्रीम० आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानप० रामरावणा
 दयामासविनयरणकर्कशः ॥ १ ॥ सतयाभिहतो धीमान् गदया भीमवेगया ॥ नाकं पतमहाबाहुर्हिमवानिव सुस्थिरः ॥ २ ॥ ततः प्रगृह्य विपुलां शतघंटां विभी
 षणः ॥ अनुमंत्र्य महाशक्तिं चिक्षेपास्य शिरः प्रति ॥ ३ ॥ पतंत्या सतया वेगाद्राक्षसोऽशनिवेगया ॥ हतोत्तमां गोददृशे वातरुग्ण इव द्रुमः ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा निहतं सं
 स्तान्सहसा दीर्णान् दृष्ट्वा वानरपुंगवान् ॥ निर्ययौ कपिशादू लोह नूमान्मारुतात्मजः ॥ ७ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भास्वदीपे पंचाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥

॥ ७ ॥ ततः प्रहस्त इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥